

ЛІТЕРАТУРА

1. Кузнецова І. Яка ж роль відведена Україні в світовому виробництві та експорті пшениці ? / І. Кузнецова // *Зерно і хліб*. – 2008. – № 2. – С. 3–6.
2. Кузнецова І. О. Процесний підхід як основа досягнення високої якості в концепції TQM / І. О. Кузнецова // *Одеса: ВПШ «Друкарський дім», 2009.* – С. 68–77.
3. Експорт зернових в 2013/14 може досягти рекордних показників за умов прогнозованої державної політики [Електронний ресурс] // Пропозиція : український журнал з питань агробізнесу. – Режим доступу: <http://www.propozitsiya.com>.

О. А. Мартинюк,

*кандидат економічних наук, старший викладач кафедри менеджменту,
Міжнародний гуманітарний університет*

А. Балкіна,

*студентка 4 курсу факультету Економіки і менеджменту,
Міжнародний гуманітарний університет*

СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙ

Постановка проблеми в загальному вигляді. Зростаюча інтеграція різних технологій, вплинула на збільшення числа мультидисциплінарних технологій та знань, що також позитивно відобразилось на процесах інтернаціоналізації та інноватики. Складність розробки та впровадження інновацій робить їх більш дорогими та ризикованими, стимулюючи компанії знаходити партнерів з необхідним досвідом, щоб отримати швидкий доступ до знань різних галузей та технологій. Причиною інтернаціоналізації інноваційних технологій є і їх низька собівартість (наприклад, в країнах, що розвиваються).

Мета та завдання дослідження. Метою є дослідження провідних світових та вітчизняних тенденцій в розвитку інноваційних технологій.

Основні результати дослідження. Інновації сучасного світо господарського середовища основа процвітання, конкурентних переваг, та сталого розвитку підприємства на ринку, прискорення інноваційного циклу додаткове посилення переваг в конкурентній боротьбі. Всі розвинені країни враховують цей чинник і користуються ним з метою посилення своїх світових ринкових, соціальних та фінансових позицій. Фірма будь-якої галузевої направленості та ринкових розмірів отримує значніші переваги, якщо запускає інновації раніше за інших.

Враховуючи значні кошти, які витрачає світ на науку та розвиток технологій, а також роль науково-технологічної бази в сучасному суспільстві, очевидно, що суспільство та політики, приймають стратегічні й тактичні рішення, потребують позитивних прогнозів науково-технологічного та інноваційного розвитку. Для побудови таких прогнозів необхідно врахування світових тенденцій в науково-технологічній та інноваційній областях, світової кон'юнктури і глобальних зв'язків. Міжнародне співробітництво в галузі науки, технологій, інновацій розширює можливості держав, що беруть участь у цьому процесі, – завдяки обміну ідеями, талантами, фінансами, організаційними та матеріальними можливостями.

У високорозвинених країнах розробники науково-технологічної та інноваційної політики надають все більше значення тим напрямкам науково-технологічного та інноваційного розвитку, які орієнтовані на зростання суспільного блага, або добробуту суспільства. Це насамперед галузі, орієнтовані на підтримку здоров'я – біотехнології, нанобіотехнології і фармацевтика. Це інформаційно-комунікаційні технології, сфера

впливу яких охоплює практично все суспільне життя, всі види виробництва та послуг. До найголовніших напрямків належать, виробництво здорової їжі, матеріалів, охорона навколишнього середовища як основи якісної життєдіяльності членів суспільства [2]. Порівняльні дослідження національних інноваційних систем різних країн дозволяють дослідити стратегічні напрямки та основні чинники їх розвитку. Звернемося до рейтингу різних країн за конкурентоспроможністю, що щорічно складається для Всесвітнього економічного форуму (ВЕФ) у Давосі [1]. Необхідно відзначити, що в цих розрахунках змінюється число розглянутих країн (у 1996 р. їх було 49, а в 2010 – 129 країн), зіставляти ці дані по роках некоректно, тому слід зазначити, що очолює останній рейтинг за 2005 р. група розвинених країн на чолі з США і Фінляндією (відповідно позиціями в рейтингу відносяться, Швеція, Сінгапур, Швейцарія, Японія, Великобританія, Канада, Німеччина, Іспанія, Франція, Італія), далі йде група країн, що розвиваються (Південна Корея, Чилі, Таїланд, Індія, Мексика, Бразилія, Туреччина і т. д.) і група країн з перехідною економікою (Естонія, Чехія, Угорщина, Словенія, Латвія, Китай, Польща, Болгарія, Казахстан, Росія, Україна та ін.).

Сучасна цивілізація – техногенна за своїм типом: вона розвивається на основі масових технологічних новацій, формованих на базі наукового знання. У 1980-і рр. світ вступив у новий етап розвитку – глобалізацію, яка виражає нову доктрину розвитку та новий макроекономічний цикл [3].

Розвиток нової хвилі виник з необхідністю розширення внутрішніх ринків та технологічними інноваціями, з появою комп'ютерів, створенням всесвітньої мережі Інтернету, якою користуються більше 3,5 млрд. осіб [1; 2].

Техногенна цивілізація розвиває велику кількість технологій, які об'єднують сотні технологій та макротехнологій, їх нараховують близько 50 різновидів та напрямків (це наприклад, аерокосмічні, біотехнології, виробництво яких концентрується в розвинених країнах). Але серед усієї технологічного розмаїття виділяють топ-технології: біотехнології, інформаційні технології, технології матеріалів і, нанотехнології.

Особливістю сучасного сьогодення, є відмова від дисциплінарної прив'язки технологій, так, нанотехнології, засновані на відкриттях в області мікросвіту, використовуються в інформаційних технологіях, при створенні нових матеріалів, в біотехнологіях, медицині, та ще більше 40 напрямів їх використання.

В Університеті ООН з кінця 1997р., всі світові глобальні проблеми також зведено до 15 видів, які розпадаються на 40–50 напрямків [3]. Це такі проблеми, як демографічний вибух на планеті, енергетичні проблеми, нестача продовольства, чистої води, забруднення навколишнього середовища, пожвавлення старих небезпечних інфекцій (чума, холера) і поява нових (СНІД), проблеми звільнення жінок у слаборозвинених країнах (їх здоров'я і охорони праці), протидія міжнародному тероризму та міжнародної злочинності, потепління клімату на планеті і ряд інших.

У національних планах науково-технологічного та інноваційного розвитку найбільш розвинених країн відображені саме ці пріоритети (США, країни ЄС, Японія, а по ряду технологій, наприклад, з нанотехнологій, також Австралія, Бразилія, Індія, Китай, Росія та інші). Це свідчить, про кореляцію незалежних експертних досліджень в області світових технологічних пріоритетів, основних глобальних проблем і можливостей людства, а також реальних політичних рішень, заснованих на прогнозах в науково-технологічній сфері [1].

Міжнародний досвід свідчить, що в розвитку сучасних ключових технологій існують визначальні чинники. Їх можна умовно розбити на групи, що відображають здібності, можливості та рівень реалізації, насамперед у сфері інновацій, він повинен враховувати рівень розвитку і вмотивованості всіх ланок НІС, включаючи сферу ІВР, виробництво, наявність інфраструктури – організаційної, інформаційної, фінансової, освітньої, а також зацікавленість влади і суспільства у розвитку технологій. Все це відбивається в інноваційній та економічній політиці та громадській думці. Важливими показниками є рівень і масштаб фінансування, науково-технологічні пріоритети країни, насиченість науково-технологічної сфери кадрами, якість людського потенціалу країни в цілому

Для України, розвиток ключових сучасних технологій важлива запорука національного розвитку і процвітання в сучасному часі та майбутньому. В Україні безперечно є науковий і техніко-технологічний потенціал, принаймні, в сфері макротехнологій, провідних топ-технологій, в біотехнологіях та інформаційних технологіях. В цілому сьогодні, Україна здатна розвивати до 10–12 провідних напрямків розвитку технологій, що відображено в міжнародних дослідженнях, що проводяться ООН [3], ОЕСР, ЄС, РЕНД Корпорейшн [1], Давоським економічним форумом, Світовим банком, ННФ [5-6].

Висновок. Проведене дослідження показує велике значення вибору орієнтації розвитку науки та інновацій, економіки в цілому, науково-технологічної, інноваційної та економічної політики. Фактор швидкості еволюційних процесів у сучасному світі стає революційним. Динамізм змін у значній мірі залежить від інновацій, а вииграш в інноваційному процесі – від ступеня відкритості, починаючи від розробки ідеї і до стадії комерціалізації. Провідною тенденцією є зростання інтернаціоналізації у сфері інновацій як на рівні обміну науковими і технологічними ідеями, так і на рівні спільних досліджень і розробок, створення міжнародних центрів, або центрів переваги («centres of excellence»), здійснення міжнародних проектів, посиленої міграції талантів і т. д.

З аналізу стану науково-технологічної та інноваційної сфери найбільш розвинених країн видно, що вони орієнтуються на власну базу за деякими науково-технологічними напрямками, особливо значні прориви в недалекому майбутньому набули технології в сфері (біотехнології, інформаційно-комунікаційні технології та нанотехнології), але в більшій мірі на даному етапі розвитку вони зацікавлені в імпорті та освоєнні якісних технологій, які мають велике соціальне та державне значення. [4-6].

ЛІТЕРАТУРА

1. RBC Украина. Исследование рынков [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://marketing.rbc.ua/>
2. Экономическая динамика : учеб. пособие / [сост.: Ю. Г. Лысенко, В. Л. Петренко, В. Н. Тимохин, А. В. Филиппов]. – Донецк : ДонГУ, 2000. – 176с.
3. Семенова М. М. Наука в умовах глобалізації / М. М. Семенова // Альманах РІЕПП. Наука. Інновації. Освіта. – М. : Парад, 2010. – С. 276–294.
4. Cox S. (Sr. Director NAS Applications Business Unit, Oracle Corporation) Leveraging the ETOM To Facilitate Your Business [Internet resource] // Telemanagement World, Nice. – 2013. – May 19–22. – Access link: <http://www.tmforum.com/browse.asp>
5. Science and Engineering Indicators 2010. V. 1–2. // National Science Foundation, 2011. – pp. 369.
6. Semenova N. Globalization and Macrotechnologies in Russia // XXX Symposium of the International Committee for the History of Technology. ICOHTEC, 2009. August 21–26. – St. Petersburg. – Moscow, 2009. – P. 19–21.